

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

phanorum, Ecclesiarum, pauperum, & oppressorum amator & defensor præcipuus. Hic adhuc viuento patre duxit uxorem Richildem viduam Hermannii Comitis Montensis, ex qua duos habuit filios, Arnoldum & Balduinum. Regnavit autem solus tribus annis, & obiit anno Domini millesimo septuagesimo, & sepultus fuit in Hanon, quod ipse fundauerat, monasterio. *Hactenus Iperius.*

An. 1070.

CAPVT XXX.

Monasterium S. Romani de Hornisgâ, hodie S. Romani de Ornixâ in diœcesi Toletana.

Fundavit hoc monasterium ac dotavit Cindasuindus Rex & vxor eius Reciberga, Era 684. in honorem S. Romani monachi circa opidum de Toro. Agit de hoc monasterio S. Ildefonsus, & S. Isidorus in chronico his verbis. *Cindasuinthus regnavit annos mitis, gloriosus vel insignis, orthodoxus, & verè pius, hic à Deo habuit regnum anno V. Imperij sui Toletum Era de LXXXIII. Memoratus itaque Rex Gothorum regnavit annos VI. menses IX. dies XI. Extra Toletum pace obiit, in monasterioq; S. Romani de Hornisgâ secus fluvium Dorij quod ipse à fundamento edificavit, intus Ecclesiam ipsam in cornuto per quatuor partes, monumento magno sepultus fuit. Est hodie Prioratus annexus monasterio Regio Vallisole.*

684.

K

tano

tano S. Benedicti. In sacello quodam veteris huius templi exstat marmor cum hac inscriptione. *Hic sunt reliquiae S. Romani monachi, S. Martini Episcopi, S. Martine virginis, S. Petri Apostoli, S. Ioannis Baptista, S. Aciscii, & aliorum numero Sanctorum.*

Ceterum Patronus huius monasterij non est S. Romanus martyr Antiochenus an. Christi 313. passus, sed S. Romanus monachus ut ex dicta inscriptione liquet. Quis autem fuerit iste Sanctus Monachus in cuius honorem Rex Ciudafuinthus, dictum monasterium fundauerit certò non constat. Ecclesia certè celebrat ac colit S. Romanum monachum, quo ad vitæ necessitatem ministro vsus est S. Benedictus ut Romanum Breuiarium loquitur 21. Martij. Cuius quidem corpus quiescit Altisiodori in Gallia. Fuit & alius S. Romanus Abbas apud Lugdunum Gallia, qui cum S. Lupicino vixit in deserto & floruit anno Christi 564. eiusque festum celebratur 28. Februarij.

Monasterium S. Petri de Monte in Hispania.

Situm est hoc monasterium in Vergisco Hispaniæ prouincia vulgo *El Vierzo* nuncupata, estque excitatum à S. Fructuoso, principis illius prouinciæ filio, & Archiepiscopo bracarenfi Era 684. Post S. Fructuosum successit S. Valerius qui illud
circa

684.

circa Eram 700. mirificè auxit: quod & postea fecit S. Gennadius, Episcopus Asturicensis collapsum instauravit ac consecrauit iuxta veterem hanc inscriptionem.

Insigne meritis B. Fructuosus postquam Complutense condidit cœnobium, nomine S. Petri, breui opere, in hoc loco fecit oratorium, postquam non impar meritis Valerius sanctus opere Ecclesiæ dilatavit. Nouissimè Gennadius presbyter cum duodecim fratribus restauravit. Era D. CCCCXXXIII. Pontifex effectus, à fundamentis mirifice, ut cernitur, denuo erexit: non oppressione vulgi, sed largitate pretij, & sudore fratrum huius monasterij. Consecratum est hoc templum ab Episcopis quatuor, Gennadio, Asturicense, Sabarico Dumiense, Feruniuio Leyconense, H. Dulcidio Salmanticense, sub Era nouies centena decies quina terna, & quaterna VIIII. Kalend. Nouemb.

Ceterum vita S. Fructuosi, itemque S. Valerij Abbatis monasterij S. Petri de Monte, ut & testamentum S. Gennadij exstant apud Prudentium Sandouallum prima parte de Foundationibus monasteriorum benedictinorum in Hispania. Ipsum originale testamentum exstat in Archiuo monasterij S. Petri de monte, quod anno 1575. à sevisum cum alijs plurimis libris manuscriptis, testatur Ambrosius Morales, Philippi

II. Hispaniarum Regis Chronographus. Quiescit autem S. Gennadius in monasterio S. Iacobi de Pennalba à se fundato, quod vulgò S. Genacio nuncupant: estque hodie Ecclesia parochialis, cuius possessor Abbas vocatur & dignitatem in Ecclesia cathedrali Asturicensi obtinet. Ad tumulum S. Gennadij hodieque frequentissimus est piorum hominum concursus. Quiescit ibidem S. Fortis, S. Gennadij discipulus & Episcopus Asturicensis, itemque S. Urbanus illius monasterij Abbas.

Testamentum S. Gennadij Episcopi Asturicensis.

SANCTISSIMIS, gloriosissimis Dominis triumphatoribus, post Deum mihi fortissimis patronis, cælorum clauiculario in arce Apostolatus constituto electissimo Petro, & quali vocatione Andreae almifico, Iberiæ terminos Iacobo clarissimo, atque hero Thomæ asseclis Christi & eius Martyribus à constitutione mundi Deo notis Apostolis.

Clens seruus vester Gennadius, pauper meritis, abundans sceleribus, indignus Episcopi, certissime credo, firmissime teneo, & indubitanter scio, quod vos, ô pijsissimi & strenui patroni ad vnam Domini vocantis vocem, statim omnia quæ mundi sunt, mundo reliquistis, indefesse adhærentes vestigijs Saluatoris, vt neque puncto quidem secederetis ab illo, etiam neque ad funus patris, se-

ptima

prima diuinæ sapientiæ haurientes prædicatorum egregij effecti, vniuersum mundum lumine veritatis illustratis: & quod ore docuistis, & per effusionem sacratissimi cruoris vestri roborastis. Quid igitur ego miserimus agam? quod inmeritis in hac vocatione aditus, neque opere, neque prædicatione sum idoneus? illam comminantis Prophetæ, imò Domini vocem expauesco, dicentis: Peccatori dixit Deus: Quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? tu verò odisti disciplinam: nam Vas electionis, præceptor Gentium mirificus, qui supra cælorum visibilia raptus sidera, verbo Domini pastus ac refectus, metuens nostri detrimentum, de seipso dicebat: Ne furtè alijs prædicans ipse reprobus efficiar, conscientia meæ testimonio perterritus, & piaculorum pondere grauatus, patrocinium vestrum exopto humillimus, vmbra culminis vestri expecto obnixus, defendi ac tueri interuentu vestro fide intrepidus, nihil hæsitans, nihil dubitans, vt quidquid petieritis à patre cælesti, fiet vobis, & ideo dū pastor pastorū apparuerit, dum in gloria maiestatis aduenerit, dum in conspectu eius ignis præcesserit, cum in throno claritatis simul & formidinis ad iudicium sederit, & vos & omnes Sancti cum eo sessuri supra thronos iudicantes, quæso, vt ad optimum regem pro me interpellatis, vt superemineat misericordia iudicium & transferat à sinistrorum,

& horum gregibus sum dexter agnus velle-
re indutus, & qui sessionis non mereor ca-
thedram, astare conspectibus diuinitatis abs-
que pauore meritis vestris valeam. Cumque
adhuc sub patre Apostoli, & ab batemeo
Arandiseo, in Ageo monasterio degerem,
vitam eremitarum delectatus cum duodenis
fratribus & benedictione, scilicet ad san-
ctum Petrum, ad sanctam eremum perrexi,
qui locus positus à beato Fructuoso, & insti-
tutus postquam sanctus Valerius eum obti-
nuit; quantæ autem vitæ sanctitatis fuerint,
& quanta virtutum gratia, & miraculorum
emolumenta enituerint, Historiæ & vitari-
um eorum scripsea declarant: nam supra
factum loculum in vetustatem reductum, pe-
ne obliuioni deditum, vepribus seu densis-
simis siluis opertum, & qui magnis arbori-
bus ex immensitate annorum adumbratum
auxiliante Domino, cum fratribus restaura-
ui, ædificia instruxi, viridas & pomares plan-
taui terras de Ocalido eieci, horta & omnia
quæ ad vsum monasterij pertinent imposui.
Sed æmulus virtutum, vitam nostram inui-
dens, quasi pro ædificatione multorum men-
tes plurimorum excitans, ad pontificatum
Astoricæ, ad suburbia attractus sum, in
qua multis annis inuolens & magis in prin-
cipium perdurans quam spontanea mente,
sed neque plenè corporis ibidem commora-
ui. Omnem sollicitudinem, omnemque in-
dustriam erga supradictam eremum exer-
cens,

cens, Ecclesiam S. Petri, quam dudum restau-
raueram, miris ædificaminibus reuoluens
ampliaui, & in melius, vt potui, erexi, deinde
autem in montibus illis aulam nomine S.
Andræ construxi; aliudque monasterium
ad ordinem monasticum, inter vallum
distendens in memoriam sancti Iacobi;
tertium construxi, quod vocatur Pennalba;
inter vtrumque vero locum est qui dicitur ad
Silentium; in honorem S. Thomæ quartum
oratorium fabricaui, & vnaquæq; Ecclesiam,
donaria, munuscula, vel libros vnicuique
nunc offero segregatim, & in nunc habeant
per hoc testamentum disponere opto, & Præ-
sulum, seu Principum præceptione adfirma-
re decerno, atque sæculis infinitis diu valitu-
ra persistere & permanere iubeo. In primis
monasterium S. Petri, omnia quæ in circuitu
eius sunt, pomares, & terras, cunctaque per
terminos suos.

Item in Oza, villa quæ dicitur S. Maria
de Valle, de Scalius cum tota sua heredi-
tate, seu etiam alia Ecclesia Sanctorum
Iusti & Pastoris, terras, vineas, pomares,
horta, molina, ex integro validitatibus præ-
stitis, & adiacentes per terminos suos ab in-
tegritate sint propria monasterij sancti Pe-
tri, & nihil communionis ibidem habeant.
Sed perceteræ Ecclesiæ, quæ in supradicta
cremo constructæ sunt, nisi fortè vnanimi-
tatis gratia aliquid pro misericordia con-
cessum fuerit. In thesauro denique memoratæ

Ecclesiæ sancti Petri offero calicem cum patena, insuper Euangeliorum, & coronas argenteas, signum crucero, & lucernam ex ære, libros Ecclesiasticos, id est, psalterium Comicum, Antiphonarium, manuale orationum, ordinum, passionum & horarum; Ecclesiæ verò S. Andreæ omnes terras quas cumque habet per terminos suos, & pomares, vel quidquid ab hodierna die ibidem fratres augmentare valuerint; similiter libros Ecclesiasticos, id est, Psalterium, Antiphonarium orationum, comicum, manuale, ordinum, passionum, vasa autem altaris, calicem argenteum cum patena & coronam, signum, crucem, & lucernam æream: eidem monasterio Ecclesiæ S. Iacobi terras, pomares, quas per circuitum eius & terminos habet; libros, psalterium comicum, antiphonarium, orationum manuale, ordinum, passionum, in thesauro Ecclesiæ, calicem, coronam, & super eglangeliare argenteum, lucernam, & signum æreum. Item Ecclesiæ S. Thomæ terras, & pomares, per terminos suos libros, psalterium, in thesauro Ecclesiæ calicem, coronam, lucernam & signum æreum; hæc omnia supra comprehensa vnaquæque locum sigillatim & separatim proprium vindicent suum, neque vnum cum altero communionem habeat, sed vnaquæque Ecclesia sibi vindicet quod segregatim offero. Restat autem, quia non in solo pane viuit homo, sed omni verbo quod procedit de ore Dei, vt ceteros libros

tam

tam diuinos, id est, bibliothecam totam, moralia Iob, Pentateuchum cum historia Ruth liber vnus, siue etiam & specialiter Docorū, id est, vitas patrum, item moralium, Ezechielum, item Ezechielum, Prosperum, genera officiorum; etymologiarum cathalanis, libros Trinitatis, liber Apringi, epistolæ Hieronymi. Item etymologiarum, glossomatum, liber comitis, liber regularum virorum illustrium; hos omnes libros iubeo vt omnibus fratribus in istis locis communes sint, nec quisquam eorum pro dominatione sibi vindicet, sed, sicut dixi, per partes & in commune possidentes videant legem Dei, & ad superscriptas Ecclesias percurrant, verbi gratia, vt quanto scumque fuerint & eis in S. Petro, alios tantos in S. Andrea, & alios tantos similiter in S. Iacobo, & multo eo disponentes istos quos quo legerint, in vno monasterio commutent eos cum alio ita per singula loca discurrentes, vt tutos eos communiter habeant, & totos per ordinem legant, ea dumtaxat ratione seruata, vt nulli liceat ex his in eo loco transferre, donare, vendere, aut commutare, sed tantum in his locis permaneant, & in hac eremo fundata sint, seu etiam si adhuc alia oratoria infra istis montibus constructa fuerint, habeant participationem in his specialibus libris: si quis autem frater aut Abbas de his locis egressus aliud monasterium in alio loco ædificare voluerint, non habeat licentiam asportare, neque eicere

ex omnibus quæ in hoc testamento resonant, neque transferre de proprio loco ubi nunc illud confero, sed tantum in his locis quæ fuerint de termino S. Petri, vsque ad Pennalbam semper ea ibi consistere decerno, instituo, & iubeo. Si quis præruptor Princeps vel Iudex, Pontifex, Abbas, Presbyter, Monachus, Clericus seu laicus, hoc votum meum infringere, aut immutare voluerit, aut secus quàm hæc scriptura continet agere disposuerit, in primis orbatuS hac careat luce, vlcere pessimo diuinitus vltus à planta pedis vsque ad verticem capitis riuos vulnere percurrentes madefactus, scaturiens vermibus, terror & horror fiat omnibus visibus, & in futuro cum impijs & sceleratis obrutus, tradatur flammis vlttricibus; insuper secularia damna multatus, coactus à iudice conferat ipsi Ecclesie quantum auferre conauerat per vndecuplum; & hoc testamentum firmissimum vigorem retineat in perpetuum. Factum & confirmatum testamentum Era 953. Sub Christi gratia Genadius Episcopus hoc testamentum quod fieri volui, manu mea roborauit, Ordonius Serenissimus princeps confir. Celaira Regina confir. Ermigius Dei gratia Episcopus, Didacus Dei gratia Episcopus confir. Segere-dus confir. Dulcidius confir. Sarra-cinus, qui notarius.

{:o:}

CAP.